

जातम् R. 5. 1. -२ the noose of Varuṇa. -३ N. of Viṣṇu. ऋण्यः the rule according to which an action for which no fruit is enjoined directly should be considered as having स्वर्गं as its फलं. This is established in connection with the विश्वजित् sacrifice by Jaimini and Śabara in MS. 4. 3. 15-16. -जीवः the universal soul. -देव see under विश्व m. above. -दैवतम्, -दैवतम् the asterism उत्तराषाढा. -धारिणी the earth. -धारिन् m. a deity. -धेना Ved. the earth. -नाथः lord of the universe, an epithet of Śiva. -पा m. १ the protector of all. -२ the sun. -३ the moon. -४ fire. -पाचनी, -पूजिता holy basil. -प्सन् m. १ a god. -२ the sun. -३ the moon. -४ an epithet of Agni. -५ N. of Viśvakarman. -बीजम् the seed of everything. -बोधः a Buddha. -भावनः N. of Viṣṇu. -भुज a. all-enjoying, all-eating; (-m.) an epithet of Indra. -भेषजम् dry ginger. (-जः) a universal remedy. -मोजस् a. all-pervading; R.v. -मूर्ति a. existing in all forms, all-pervading, omnipresent; कल्याणान् त्वमसि महसो भाजने विश्वमूर्ति Mal. 1. 3. (-तिः) १ the Supreme Being. -२ N. of Śiva. -योनिः १ an epithet of Brahman. -२ of Viṣṇu. -राज् m., -राजः a universal sovereign. -रुची one of the seven tongues of fire. -रुप a. omnipresent, existing everywhere; तस्मिन् यशो लिहितं विश्वरुपम् Bri. Up. 2. 2. 2. (-पः) an epithet of Viṣṇu. (-पम्) agallochum. -रेतस् m. १ an epithet of Brahman. -२ of Viṣṇu. -वासः the receptacle of all things. -वाह् a. (विश्वाही f.) all-sustaining. -विभावनम् creation of the universe. -वेदस् a. १ all-knowing, omniscient; स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदः Āśrvāda-mantra. -२ a saint, sage. -व्यचस् f. N. of Aditi. -व्यापक, -व्यापिन् a. all-pervading. -संवननम् means of bewitching all. -संहारः general destruction. -सत्तम् a. the best of all. -सहा १ the earth. -२ one of the tongues of fire. -सारकम् the prickly pear. -सृज् m. १ an epithet of Brahman, the creator; उपहूता विश्वसामिद्विरिग्यायेपगायेन Bhāg. 7. 15. 71-72; प्रायेण सामग्र्यविघौ गुणानां पराङ्मुखी विश्वसृजः प्रवृत्तिः Ku. 3. 28; 1. 49. -२ an epithet of Mayaśur; नाना विभान्ति किल विश्वसृजोपक्लृप्ताः Bhāg. 10. 75. 32.

विश्वक a. All-pervading, all-containing.

विश्वका The Gangetic kite; L. D. B.

विश्वंकरः The eye (n. according to some.)

विश्वतस् ind. On all sides, all round, everywhere; धारासारानपि विकिरता विश्वतो वारिरेत् Bv. 1. 30. -Comp. -मुख a. having a face on every side; एकत्रेन पृथक्त्रेन बहुधा विश्वतोमुखम् Bg. 9. 15.

विश्वथा ind. Everywhere.

विश्वदानीम् ind. Ved. At all times.

विश्वंभर a. All-sustaining. -रः १ The all-pervading being, the Supreme Spirit. -२ An epithet of Viṣṇu. -३ Of Indra. -४ Fire; विश्वंभरो वा विश्वंभरक्लये तं न पश्यति Bri.

Up. 1. 4. 7. -रा The earth; विश्वंभरा भगवती भवतीमसूत U. 1. 9; विश्वंभराप्यतिलघुर्नरनाथ तवान्तिके नियतम् K. P. 10; °अधीश्वरः, °भुज् a king. -Comp. -कुलायः a fire-receptacle; Bri. Up. 1. 4. 7.

विश्वसुः Air, wind.

विश्वह ind. At all times. -हा ind. Everywhere.

विश्वस् २ P. १ To confide in, trust, rely on, place confidence in (usually with loc.); पुंसि विश्वसिति कुत्रु कुमारी N. 5. 110; न जानामि केनापि कारणेनापहस्तितसकलसखीजनं त्वयि विश्वसिति मे हृदयम् K. 233; Ku. 5. 15; (sometimes with gen. also). -२ To rest secure, be fearless or confident; विश्वश्वसे पश्याणैः समन्तात् Bk. 2. 25. -Caus. To cause to believe, inspire confidence in; ऋते कौर्यात् समायातो मां विश्वासयितु तु किम् Bk. 8. 105; Pt. 1. 192.

विश्वसनीय pot. p. १ To be relied upon, trustworthy, reliable. -२ Capable of inspiring confidence; अहो दीसिमोऽपि विश्वसनीयतास्य व्रुणः S. 2; M. 3. 2.

विश्वसित p. p. १ Full of confidence, fearless. -२ Trusted.

विश्वस्त p. p. १ Believed in, trusted, relied on. -२ Confiding, relying on. -३ Fearless, confident. -४ Trustworthy, reliable. -स्ता A widow; उचिरं सह सर्वसात्वतैर्भव विश्वस्ताविलासिनीजनः Si. 16. 14 [here sense (3) also is intended].

विश्वासः १ Trust, confidence, faith, reliance; दुर्जनः प्रियबादीति नैतदिविश्वासकारणम्; विश्वासोपगमादभिनगतयः शब्दं सहन्ते मृगः S. 1. 14; R. 1. 51; H. 4. 103; न मातरि न दारेषु न सोदर्यै न चात्मनि । विश्वासस्तादृशः पुंसा याद्वृभिन्ने स्वभावजे Pt. 2 A secret, confidential communication. -Comp. -कार्यम् a confidential matter of business. -घातः, -भङ्गः breach of faith, treachery, perfidy. -घातकः, -घातिन् m. a treacherous fellow, traitor. -पात्रम्, -भूमिः, -स्थानम् an object of confidence, a reliable or trusty person, a confidant.

विश्वासनम् Producing confidence.

विश्वाची Paralysis of the arms and the back.

विश्वाधायस् m. A god, deity.

विश्वानरः An epithet of Savitri.

विश्वामित्रः [विश्वं मित्रं यस्य, विश्वस्य मित्रं वा पूर्वपदर्दधः; P. VI. 3. 130] N. of a celebrated sage. [He was originally a Kṣatriya, being the king of Kānyakubja and son of Gādhi. One day while out hunting, he went to the hermitage of the great sage Vasiṣṭha, and seeing there the cow of plenty, offered him untold treasures in exchange for it, but being refused he tried to take it by force. A long contest thereupon ensued, in which king Viśvāmitra was signally defeated; and so great was his vexation, and withal so greatly